

ANALISIS KONTRASTIF KATA ADJEKTIF BAHASA JEPUN DENGAN KATA ADJEKTIF BAHASA MELAYU

(CONTRASTIVE ANALYSIS OF ADJECTIVES IN MALAY AND JAPANESE LANGUAGE)

Mohd Salleh Wasik¹ dan Zaid Md Zin²

¹*Jabatan Bahasa Asing, Fakulti Bahasa Moden dan Komunikasi, UPM,
mdsalwansu7980@yahoo.co.jp*

²*Jabatan Bahasa Asing, Fakulti Bahasa Moden dan Komunikasi, UPM,
zaidmz@upm.edu.my*

ABSTRAK

Kajian yang dijalankan ini bertujuan untuk menganalisis kata adjektif bahasa Jepun dengan kata adjektif bahasa Melayu dari sudut morfologi dan semantik iaitu perubahan bentuk kata dan pemakaian kata serta makna dengan berfokuskan penelitian deskriptif kata adjektif dalam buku Nihongo Konnichiwa sebagai bahan sampel. Kajian ini dijalankan adalah berdasarkan permasalahan yang timbul kepada pelajar bahasa Jepun yang sering keliru dan mudah silap dalam penggunaan kata adjektif bahasa Jepun semasa menulis karangan atau pun bertutur secara lisan. Melalui kajian ini, struktur dan sistem kata adjektif antara bahasa Jepun dengan bahasa Melayu dapat difahami dengan jelas dan dapatan kajian ini sangat berguna kepada guru bahasa Jepun bagi merancang sesuatu untuk menangani masalah dalam penguasaan kata adjektif ini. Dapatan kajian ini menunjukkan struktur dan sistem perubahan bentuk kata adjektif antara dua bahasa ini adalah berbeza dari segi pengkelasan kata, perubahan bentuk kata dan penggunaan maksud. Berdasarkan aspek perbezaan inilah yang memungkinkan wujudnya permasalahan kepada pelajar bahasa Jepun dalam pembelajaran bahasa Jepun iaitu gangguan daripada bahasa ibunda.

Kata kunci : kata adjektif, analisis kontrastif, morfologi, semantik, Nihongo Konnichiwa

ABSTRACT

This study aimed to analyze the adjectives of Malay and Japanese language from the aspect of morphology and semantics in the change of word form, the usage and meaning of words. It is focused on descriptive observation on adjective words in the Japanese text book Nihongo Konnichiwa as a sample material. This study is conducted based on the problems that arise among students whom often confused and easily did a mistake in the usage of adjectives in writing or speaking Japanese. Through this study, the system and the structures of Malay and Japanese language adjectives could be clearly understood and its finding are useful in devising a lesson plan to solve the problem of using an adjectives among the Japanese language teachers. The findings showed that the system and the structures of the change of adjective form between the two languages are different in terms of classification of words, change of word form and purpose of usage. This difference is the reason that allows the existence of the problem among Japanese language students which is influenced by the mother tongue interference when learning Japanese language.

Keywords: adjectives, contrastive analysis, morphology, semantic, Nihongo Konnichiwa

PENGENALAN

“*Keiyoushi*” bahasa Jepun atau dikenali sebagai kata adjektif dalam bahasa Melayu memainkan peranan yang penting dalam melengkapkan pembinaan ayat yang menunjukkan sifat sesuatu atau emosi individu secara lisan atau bertulis. Para pelajar bahasa Jepun sering membuat kesilapan dalam menuliskan bentuk perubahan kata adjektif bahasa Jepun kerana sistem perubahan yang agak kompleks dan berlainan dengan bahasa ibunda yang dipelajari iaitu bahasa Melayu.

Untuk itu, kajian ini adalah wajar dilaksanakan untuk membuat analisis kontrastif antara kata adjektif bahasa Jepun dengan kata adjektif bahasa Melayu agar aspek persamaan dan perbezaan kata adjektif antara dua bahasa ini dapat dikenalpasti dan punca permasalahan dalam kekeliruan penggunaan kata adjektif bahasa Jepun dapat dibincangkan.

PERNYATAAN MASALAH

Zorida Mustafa (2009) dalam analisis kesilapan pelajar Melayu di dalam karangan bahasa Jepun menyatakan bahawa 80% kesilapan adalah berpunca daripada perkataan dan 70% kesilapan daripada ekspresi yang termasuk dalam penggunaan kata adjektif. Dinyatakan juga antara punca berlakunya kesilapan ini adalah kecenderungan pelajar berfikir dalam bahasa ibunda dan menyampaikannya dalam bahasa Jepun mengikut perkataan, bentuk dan sebagainya. Sehubungan dengan itu, kajian ini dilaksanakan adalah untuk membuat penelitian dan pemahaman terhadap perbandingan sistem dan pembentukan kata adjektif di antara bahasa Jepun dan bahasa Melayu.

Seterusnya, Rista Mega Meyana (2013) merekodkan terdapat tiga kesalahan utama kata adjektif untuk 35 orang pelajar iaitu kesilapan perkataan, kesilapan tatabahasa dan kesilapan makna. Selain itu, pelajar Melayu yang mempelajari bahasa Jepun juga mudah keliru dengan sistem morfologi dan semantik iaitu pemakaian makna kata adjektif bahasa Jepun yang mempunyai perbezaan dengan bahasa Melayu. Oleh yang demikian, kajian ini dijalankan adalah untuk melihat aspek morfologi dan semantik dalam kata adjektif bahasa Jepun seterusnya perbandingan dengan bahasa Melayu.

OBJEKTIF KAJIAN

Penyelidikan ini mensasarkan dua objektif iaitu;

1. Menyenaraikan semua kata adjektif bahasa Jepun dan kata adjektif dalam bahasa Melayu berdasarkan buku bahasa Jepun *Nihongo Konnichiiwa* terbitan Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM).
2. Menganalisis persamaan dan perbezaan kata adjektif bahasa Jepun dengan kata adjektif bahasa Melayu dari aspek morfologi dan semantik.

BATASAN KAJIAN

Kajian yang dijalankan ini menghadkan beberapa batasan bagi mencapai objektif yang telah ditetapkan. Di antaranya ialah persampelan kajian. Untuk kajian ini, penyelidik akan menggunakan sampel buku bahasa Jepun *Nihongo Konnichiwa* terbitan Kementerian Pendidikan Malaysia, dan buku “Tatabahasa Dewan Edisi Ketiga” sahaja sebagai fokus kajian. Selain itu, penyelidik juga hanya membataskan untuk menumpukan kajian sepenuhnya pada kata adjektif dalam bahasa Jepun yang digunakan dalam buku *Nihongo Konnichiwa*.

DEFINISI OPERASIONAL

Analisis Kontrastif

Analisis linguistik kontrastif pula merupakan satu bidang untuk membuat perbandingan bahasa bertujuan untuk pencarian idea bagi pengarang buku dan guru bahasa dalam merancang sesi pengajaran (Hammer, 1965). Ferguson (1962) bersetuju dengan Hammer (1965) bahawa analisis linguistik memang sangat berguna untuk perancangan sesi pengajaran.

Kata Adjektif Bahasa Jepun

Normalis Amzah (2008), menyatakan kata adjektif bahasa Jepun yang dikenali sebagai “*keiyoushi*” merupakan kata sifat untuk menggambarkan sesuatu benda dan menunjukkan emosi. Menurutnya lagi, kata adjektif bahasa Jepun terbahagi kepada dua kumpulan utama iaitu “*I keiyoushi*” dan “*Na keyoushi*”.

Kata Adjektif Bahasa Melayu

Nik Safiah Karim (2009) menyatakan kata adjektif yang dikenali sebagai kata sifat ialah perkataan yang menjadi unsur inti dalam binaan frasa adjektif. Frasa adjektif boleh terdiri daripada hanya satu kata adjektif atau beberapa perkataan yang mengandungi kata adjektif dan unsur-unsur keterangan yang lain seperti kata bantu dan kata penguat. Asmah Haji

Omar (2009) mendefinisikan kata sifat adalah subgolongan dari golongan kata karya. Dilihat dari fungsinya dalam ayat, kata sifat mempunyai persamaan dengan kata kerja tak transitif dalam arti kata kedua-duanya tidak mengambil objek.

Morfologi

Harishon Radzi (2014) menyatakan secara umumnya, morfologi dalam bidang linguistik merujuk kepada satu bidang ilmu yang mengkaji bentuk perkataan. Manakala, Bloomfield (1933) pula mentakrifkan morfologi sebagai binaan-binaan dalam mana-mana bentuk terikat hadir sebahagian di antara konstituennya. Selain itu, Nik Safiah Karim (2009) menjelaskan morfologi ialah bidang ilmu bahasa yang mengkaji struktur, bentuk dan penggolongan kata. Asmah Haji Omar (2008) juga menakrifkan morfologi sebagai satu kajian tentang pembentukan kata.

Semantik

Norsimah Mat Awal (2014) menyatakan semantik adalah suatu bidang yang mengkaji makna dalam bahasa. Semantik sering didefinisikan sebagai bidang kajian makna pada peringkat perkataan dan ayat, dan terpisah daripada konteks penggunaan. Manakala, Kearns (2000) pula menyatakan semantik juga melihat makna literal perkataan dan gabungannya yang akhirnya membentuk makna asas.

SOROTAN LITERATUR

Teori Analisis Kontrastif

Fisiak (1981), menyatakan bahawa linguistik kontrastif merupakan salah satu cabang kepada bidang linguistik perbandingan untuk mencari persamaan dan perbezaan antara dua bahasa. Selain itu, linguistik kontrastif juga merupakan satu cabang linguistik yang membandingkan sebutan, tatabahasa dan makna antara dua bahasa yang dikaji.

Seterusnya, analisis linguistik kontrastif pula merupakan satu bidang untuk membuat perbandingan antara dua bahasa bertujuan untuk pencarian idea bagi pengarang buku dan guru bahasa dalam merancang

sesi pengajaran (Hammer, 1965). Berdasarkan Lado (1957), mengatakan terdapat lima aspek utama dalam proses membandingkan antara dua bahasa iaitu dari segi maksud, bentuk, pengagihan dan penyebaran iaitu aspek fonetik, tatabahasa, perbendaharaan kata, sistem tulisan dan budaya. Kelima-lima aspek ini boleh digunakan untuk membuat analisis kontrastif antara dua bahasa.

Analisis Kontrastif Kata Adjektif Bahasa Melayu Dengan Bahasa-Bahasa Lain

Pelbagai kajian lepas berkenaan kata adjektif telah dijalankan untuk membuat perbandingan antara kata adjektif bahasa Melayu (B1) dengan bahasa-bahasa sasaran lain (B2). Siti Aishah Ashaari (2004), dalam kajiannya berkenaan analisis kontrastif bahasa Arab dengan kata adjektif bahasa Melayu telah mendapati kepelbagaian struktur ayat dalam bahasa Arab termasuk jenis kata adjektif yang pelbagai dikenali sebagai salah satu punca utama kegagalan pelajar membuat kesalahan dalam pembinaan ayat khususnya ayat gramatis.

Seterusnya, Mariyati Haji Mohd Nor (2008), dalam hasil kajiannya mengatakan terdapat persamaan yang jelas di antara kata adjektif bahasa Melayu dengan bahasa Sepanyol. Antaranya ialah kedudukan kata adjektif sebelum kata nama dalam sesuatu ayat dan penambahan imbuhan akhiran pada kata adjektif. Tambahan lagi, kumpulan kata adjektif bahasa Sepanyol juga terbahagi kepada dua kumpulan kata iaitu adjektif dengan makna yang tidak teratur dan makna yang tetap.

Kajian di luar negara iaitu di Indonesia melalui Rista Mega Meyana (2013), dalam kajian permasalahan kata adjektif bahasa Jepun di kalangan pelajar menyatakan bahawa kata adjektif akan digunapakai semasa pembelajaran wacana atau pun semasa menulis karangan. Melalui data yang diperolehi melalui kajiannya, mendapati para pelajar mempunyai masalah besar dalam memahami bentuk perubahan dalam kata adjektif bahasa Jepun kerana bentuk perubahannya yang bersifat dinamis.

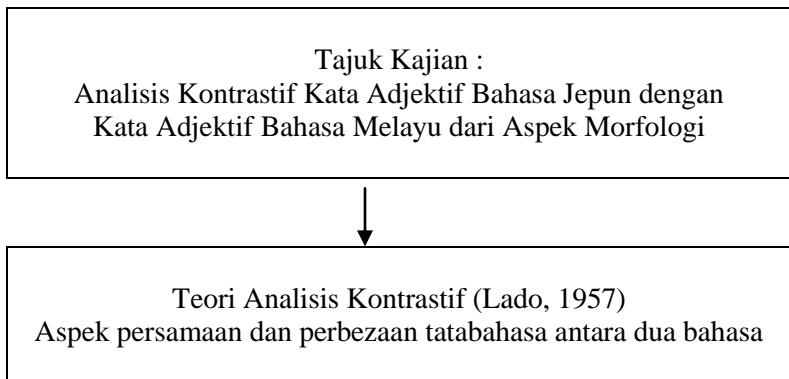
Berdasarkan kajian-kajian lepas yang telah dijalankan, penyelidik menyimpulkan bahawa terdapat pelbagai unsur persamaan dan perbezaan di antara kata adjektif bahasa Melayu dengan bahasa asing. Semuanya bertujuan untuk merungkai permasalahan yang timbul daripada pembelajaran bahasa asing dalam aspek kata adjektif yang dikatakan pengaruh bahasa ibunda dengan konteks makna, dan tatabahasa yang

berbeza antara punca kepada permasalahan tersebut. Selain itu, bentuk tatabahasa dan perubahan bentuk kata adjektif bahasa asing itu sendiri juga memberikan kesan kepada pelajar dalam membuat kesilapan akibat keliru dan tidak faham berbanding dengan fahaman bahasa ibunda sendiri iaitu bahasa Melayu.

METODOLOGI KAJIAN

Kajian ini dijalankan secara kualitatif sepenuhnya di mana pemerhatian deskriptif ke atas buku teks bahasa Jepun *Nihongo Konnichiwa* dengan memberikan tumpuan kepada kata adjektif. Selain itu, kajian kepustakaan bagi mencari data tambahan berkenaan definisi operasional serta membuat rujukan kajian-kajian lepas dan memahami morfologi dalam kata adjektif bahasa Melayu.

Kerangka Teori

Rajah 1 Kerangka Teori

Berdasarkan Rajah 1 di atas, Teori Analisis Kontrastif yang dipelopori oleh Lado (1957), digunakan dalam kajian ini. Lado (1957), menyatakan bahawa antara aspek utama dalam proses membandingkan antara dua bahasa ialah dari segi tatabahasa yang wujud persamaan dan perbezaan antara dua bahasa yang dikaji. Kaedah yang digunakan untuk

kajian ini ialah kaedah kajian kepustakaan iaitu penelitian deskriptif terhadap bahan teks dan sumber buku rujukan serta kajian-kajian lepas.

Kajian ini menggunakan buku teks bahasa Jepun *Nihongo Konnichiwa* sebagai sampel kajian utama dalam mendapatkan data dan menganalisis kata adjektif dalam bahasa Jepun dan kata adjektif dalam bahasa Melayu. Selain itu, buku “Tatabahasa Dewan Edisi Ketiga” juga digunakan sebagai sampel kajian bagi memahami kata adjektif dalam bahasa Melayu.

Semua data dikumpulkan secara pengkelasan dari segi takrifan, jenis kumpulan kata adjektif antara dua bahasa dan pengkelasan morfologi serta semantik iaitu dari sudut bagaimana perkataan itu dibentuk, fungsi pada ayat, makna perkataan dan sebagainya. Data yang diperolehi dikumpulkan dan direkodkan.

Penganalisan data dibuat secara kualitatif iaitu membuat kesimpulan daripada pemerhatian, membuat persamaan dan perbezaan antara dua sistem bahasa iaitu kata adjektif bahasa Jepun dengan kata adjektif bahasa Melayu.

Persamaan dan perbezaan kata adjektif antara dua bahasa iaitu bahasa Jepun dan bahasa Melayu dikenalpasti dari sudut morfologi iaitu aspek tatabahasa, bagaimana perkataan itu dibentuk, digunakan dan struktur susunan dalam ayat. Aspek analisis kontrastif kedua bahasa ini amatlah penting bagi memahami struktur sebenar sistem dua bahasa yang dikaji kerana menurut Lado (1957), perbezaan budaya dan makna dalam bahasa ibunda (bahasa pertama), memberikan pengaruh kepada pembelajaran bahasa kedua iaitu bahasa sasaran.

DAPATAN KAJIAN

Hasil daripada pemerhatian deskriptif terhadap sampel buku “*Nihongo Konnichiwa*” analisis kajian menunjukkan terdapat 68 perkataan kata adjektif bahasa Jepun yang dikelaskan kepada dua bahagian iaitu kata adjektif “*ii*” *keiyoushi* dan “*na*” *keiyoushi* seperti berikut;

Kumpulan Kata Adjektif “ <i>ii</i> ” けいようし “ <i>ii</i> ” Keiyoushi イ 形容詞							
No	Keiyoushi Bahasa Jepun	Bab	Kata Adjektif Bahasa Melayu	No	Keiyoushi Bahasa Jepun	Bab	Kata Adjektif Bahasa Melayu
1	<i>Akai</i>	B11	Merah	27	<i>Takai</i>	B12	Mahal (harga)
2	<i>Aoi</i>	B11	Biru	28	<i>Yasui</i>	B12	Murah
3	<i>Shiroi</i>	B11	Putih	29	<i>Isogashii</i>	B12	Sibuk
4	<i>Kuroi</i>	B11	Hitam	30	<i>Ii</i>	B12	Baik
5	<i>Kiironi</i>	B11	Kuning	31	<i>Warui</i>	B12	Tidak baik
6	<i>Oishii</i>	B11	Sedap/Bagus	32	<i>Urusai</i>	B12	Bising
7	<i>Amai</i>	B11	Manis	33	<i>Tanoshii</i>	B12	Gembira
8	<i>Karai</i>	B11	Pedas	34	<i>Hayai</i>	B12	Laju
9	<i>Suppai</i>	B11	Masam	35	<i>Chikai</i>	B14	Dekat
10	<i>Ookii</i>	B11	Besar	36	<i>Tooi</i>	B14	Jauh
11	<i>Chiisai</i>	B11	Kecil	37	<i>Akarui</i>	B16	Terang/Ceria
12	<i>Nagai</i>	B11	Panjang	38	<i>Kurai</i>	B16	Malap
13	<i>Mijikai</i>	B11	Pendek	39	<i>Suzushii</i>	B18	Sejuk (berangin)
14	<i>Atarashii</i>	B11	Baru	40	<i>Atatakaii</i>	B18	Suam-suam
15	<i>Furui</i>	B11	Lama	41	<i>Hoshii</i>	B19	Hendak
16	<i>Muzukas hii</i>	B11	Susah	42	<i>Karui</i>	B19	Ringan
17	<i>Kawaii</i>	B11	Comel	43	<i>Omoi</i>	B19	Berat
18	<i>Yasashii</i>	B11	Baik/Mudah	44	<i>Itai</i>	B21	Sakit
19	<i>Kibishii</i>	B11	Tegas/Payah	45	<i>Nemui</i>	B21	Mengantuk
20	<i>Omoshir oi</i>	B11	Menarik	46	<i>Nigai</i>	B21	Pahit
21	<i>Atsui</i>	B12	Panas (air)	47	<i>Abunai</i>	B24	Bahaya
22	<i>Tsumetai</i>	B12	Sejuk (air)	48	<i>Kitanai</i>	B24	Kotor
23	<i>Atsui</i>	B12	Panas (cuaca)	49	<i>Ureshii</i>	B26	Seronok
24	<i>Samui</i>	B12	Sejuk (cuaca)	50	<i>Kanashii</i>	B26	Sedih
25	<i>Takai</i>	B12	Tinggi	51	<i>Sabishii</i>	B26	Sunyi
26	<i>Hikui</i>	B12	Rendah	52	<i>Hazukashii</i>	B26	Malu

Jadual 1: Senarai kata adjektif “*ii*” *keiyoushi* bahasa Jepun dalam buku teks *Nihongo Konnichiwa*

Kumpulan Kata Adjektif “ <i>na</i> ” けいようし “ <i>na</i> ” Keiyoushi ナ形容詞							
No	Keyoushi Bahasa Jepun	Bab	Kata Adjektif Bahasa Melayu	No	Keyoushi Bahasa Jepun	Bab	Kata Adjektif Bahasa Melayu
1	<i>Kantan</i>	B11	Mudah	9	<i>Shizuka</i>	B12	Senyap/sunyi
2	<i>Kirei</i>	B11	Cantik/bersih	10	<i>Nigiyaka</i>	B12	Meriah, bising
3	<i>Hansamu</i>	B11	Kacak	11	<i>Benri</i>	B12	Selesa, lengkap
4	<i>Shinsetsu</i>	B11	Baik hati, Ramah	12	<i>Taisetsu</i>	B12	Penting
5	<i>Majime</i>	B11	Serius, Betul-betul	13	<i>Suki</i>	B15	Suka, sayang, cinta
6	<i>Yuumei</i>	B11	Terkenal	14	<i>Kirai</i>	B15	Benci
7	<i>Genki</i>	B11	Sehat/ceria	15	<i>Jouzu</i>	B15	Pandai
8	<i>Hima</i>	B12	(Masa) lapang	16	<i>Heta</i>	B15	Lemah

Jadual 2: Senarai kata adjektif “*i*” *keiyoushi* bahasa Jepun dalam buku teks *Nihongo Konnichiuwa*

Berdasarkan jadual 1 dan jadual 2 di atas, terdapat sebanyak 52 kata adjektif bahasa Jepun jenis kumpulan “*I keiyoushi*” dan 16 kata adjektif bahasa jepun jenis kumpulan “*Na Keiyoushi*”.

Manakala berdasarkan pemerhatian pada buku “Tatabahasa Dewan Edisi Ketiga”, kata adjektif dalam bahasa Melayu dapat dibahagikan sekurang-kurangnya kepada sembilan jenis, iaitu;

1. Kata adjektif sifat atau keadaan (contoh ; lemah, kasar, berani)
2. Kata adjektif warna (contoh ; biru, merah, putih)
3. Kata adjektif ukuran (contoh ; rendah, tebal, nipis)
4. Kata adjektif bentuk (contoh ; bengkok, lurus, buncit)
5. Kata adjektif waktu (contoh ; cepat, lambat, awal)
6. Kata adjektif jarak (contoh ; jauh, dekat, hampir)
7. Kata adjektif cara (contoh ; cepat, deras, laju)
8. Kata adjektif perasaan (contoh ; rindu, benci, segan)
9. Kata adjektif pacaindera (contoh ; sedap, manis, lazat)

PERBINCANGAN

Persamaan Kata Adjektif Bahasa Jepun Dengan Bahasa Melayu

Kata adjektif bahasa Jepun disusun mengikut jenis bagi maksud kumpulan yang sama seperti kata adjektif bahasa Melayu.

Bahasa Jepun	Bahasa Melayu	Kategori Makna
<i>Akai</i> <i>Aoi</i> <i>Shiroi</i>	Merah Biru Putih	Kata adjektif menunjukkan “ warna ”
<i>Oishii</i> <i>Amai</i> <i>Karai</i>	Sedap/Bagus Manis Pedas	Kata adjektif menunjukkan “ rasa ”
<i>Ureshii</i> <i>Kanashii</i> <i>Sabishii</i>	Seronok/riang Sedih Sunyi	Kata adjektif menunjukkan “ emosi/perasaan ”

Jadual 3: Kumpulan kata adjektif bahasa Jepun dan kata adjektif bahasa Melayu mengikut kategori makna.

Berdasarkan jadual 3 di atas, kata adjektif bahasa Jepun dan kata adjektif bahasa Melayu disusun dan dikelaskan dalam kumpulan “kategori makna” yang sama seperti kata adjektif yang menunjukkan “warna”, “rasa” dan “emosi/perasaan”.

Kata adjektif bahasa Jepun dan bahasa Melayu dibentuk dengan mengambil kira penggunaan antara lelaki dan perempuan.

Kata Adjektif Bahasa Jepun		Kata Adjektif Bahasa Melayu	
Lelaki	Perempuan	Lelaki	Perempuan
<i>Hansamu</i>	<i>Kirei</i>	Kacak	Cantik

Jadual 4: Kata adjektif bahasa Jepun dan kata adjektif bahasa Melayu dari sudut penggunaan untuk jantina.

Berdasarkan jadual 4 di atas, kata adjektif bahasa Jepun dan kata adjektif bahasa Melayu mempunyai persamaan dalam penggunaan berdasarkan jantina lelaki dan perempuan.

Kedudukan ayat dan bentuk perkataan tunggal.

Contoh ayat 1 :

Bahasa Jepun : *Ano kuruma wa kirei desu.*
KN KA

Bahasa Melayu : Kereta itu cantik.
KN KA

Contoh ayat 2 :

Bahasa Jepun : *Tanaka sensei wa hansamu desu.*
KN KA

Bahasa Melayu : Cikgu Tanaka seorang yang kacak.
KN KA

Berdasarkan contoh ayat 1 dan ayat 2 di atas, penyelidik mendapati kedua-dua kata adjektif yang digunakan adalah bersifat tunggal iaitu tiada penambahan sebarang imbuhan pada awal atau akhir kata adjektif. Seterusnya, kedua-dua kata adjektif (KA) dalam ayat bahasa Jepun dan bahasa Melayu disusun di belakang selepas kata nama (KN).

Perbezaan Kata Adjektif Bahasa Jepun Dengan Bahasa Melayu

Kata adjektif bahasa Jepun disusun mengikut dua kumpulan utama yang membezakan bunyi akhiran *ii* dan perubahan kata adjektif itu sendiri semasa membina ayat. Berbanding bahasa Melayu, kata adjektif dibina mengikut kelas-kelas jenis kumpulan makna kata adjektif tersebut.

Kata adjektif bahasa Jepun

Kata Adjektif Bahasa Jepun (<i>Keiyoushi</i>)			
Kump. 1 " <i>I keiyoushi</i> "		Kump. 2 " <i>Na keiyoushi</i> "	
<i>Akai</i>	Merah	<i>Kantan</i>	Mudah
<i>Aoi</i>	Biru	<i>Kirei</i>	Cantik/bersih
<i>Shiroi</i>	Putih	<i>Hansamu</i>	Kacak
<i>Kuroi</i>	Hitam	<i>Shinsetsu</i>	Baik hati, Ramah
<i>Kiiroi</i>	Kuning	<i>Majime</i>	Serius, betul-betul

Jadual 5: Kumpulan kata adjektif bahasa Jepun

Berdasarkan jadual 5 di atas, kata adjektif bahasa Jepun terbahagi kepada dua kumpulan utama iaitu kumpulan "*I keiyoushi*" dan kumpulan "*Na keiyoushi*". Untuk kumpulan "*I keiyoushi*", semua perkataan yang dibentuk mempunyai akhiran huruf serta bunyi *ii* pada penghujung perkataan. Manakala untuk kumpulan "*Na keyoushi*", tiada pengakhiran huruf/bunyi *ii* di hujung perkataan kecuali perkataan "*kirei*" dan "*yumei*" kerana dua buah perkataan ini apabila disebutkan, tiada penekanan bunyi *ii* dikeluarkan.

Contoh perkataan kumpulan "*I keiyoushi*",

- たのしい (*Tanoshii/Gembira*)
- おいしい (*Oishii/Sedap*)
- あまい (*Amai/Manis*)
- きらい (*Kirai/Benci*)

Semua contoh perkataan di atas mempunyai akhiran huruf "*i*" dan bunyi "*ii*" pada penghujung perkataan dan perkataan perkataan ini dimasukkan dalam kumpulan "*ii*" keiyoushi.

Contoh perkataan kumpulan “*Na keiyoushi*”,

a) ハンサム (*Hansamu/Kacak*)

b) べんり (*Benri/Selesa*)

c) すき (*Suki/Suka*)

d) ひま (*Hima/Masa Terluang*)

Semua contoh perkataan di atas mempunyai akhiran huruf “i” dan bunyi “ii” pada penghujung perkataan dan perkataan-perkataan ini dimasukkan ke dalam kumpulan “na” keiyoushi.

Kata adjektif bahasa Melayu

Seperti yang telah dinyatakan, kumpulan kata adjektif terdiri daripada sekurang-kurangnya sembilan jenis golongan. Kata adjektif dalam bahasa Melayu tidak dikelaskan secara khusus seperti bahasa Jepun yang mempunyai perbezaan bunyi dalam pengkelasan. Akan tetapi, kata adjektif dalam bahasa Melayu digolongkan terus ke dalam kumpulan kata yang mempunyai golongan makna yang sama iaitu kata adjektif sifat atau keadaan, warna, ukuran, bentuk, waktu, jarak, cara, perasaan dan pancaindera.

Berikut adalah kata adjektif bahasa Jepun mempunyai maksud yang berbeza dengan bunyi yang sama tetapi berlainan tulisan, manakala kata adjektif bahasa Melayu mempunyai maksud yang sama dengan tulisan yang sama (boleh digunakan untuk situasi yang berlainan).

Contoh kata adjektif bahasa Melayu: Sejuk

Contoh ayat :

- 1) Cuaca hari ini sejuk.
- 2) Amin suka minum air sejuk.

Berdasarkan contoh ayat di atas, kata adjektif “sejuk”, boleh digunakan dalam situasi cuaca dan suhu air.

Contoh kata adjektif bahasa Jepun: Samui (Sejuk)

Contoh ayat :

1) *Kyou no tenki wa samui desu.* (Cuaca hari ini sejuk)

2) *Amin san wa tsumetai mizu o nomu koto ga suki desu.* (Amin suka minum air sejuk)

Berdasarkan contoh ayat di atas, kata adjektif “*samui*” yang membawa maksud “sejuk” tidak boleh digunakan dalam semua situasi, sejuk cuaca disebutkan sebagai “*samui*”, sejuk suhu air disebutkan sebagai “*tsumetai*”.

Contoh di bawah adalah kata adjektif bahasa Jepun mempunyai satu perkataan yang digunakan dalam pelbagai situasi tetapi berlainan takrifan maksud. Berbanding bahasa Melayu, hampir semua sifat sesuatu bahan/benda dapat dijelaskan dengan perkataan tersendiri.

Contoh kata adjektif bahasa Melayu: Suki 好き (suka)

1. *Watashi wa Rina san ga suki desu.*

(Saya suka Rina) – menunjukkan “suka berkawan”

2. *Watashi wa dorian ga suki desu.*

(Saya suka durian) – menunjukkan “suka makan”

Contoh berikut pula adalah kata adjektif bahasa Jepun yang mempunyai sebutan perkataan dan cara menulis kanji yang sama, tetapi maksud adalah berbeza mengikut gambaran perkataan itu. Manakala, dalam bahasa Melayu pula mempunyai perkataan khas dan tersendiri bagi sesuatu kata sifat.

Contohnya :

Kata adjektif bahasa Jepun: Takai 高い (tinggi/mahal)

1. *Ano tatemono wa takai desu.*

あの建物は高いです。(Bangunan itu tinggi)

2. *Ano tokei no nedan wa takai desu.*

あの時計の値段は高いです。(Harga jam itu mahal)

Dalam bahasa Jepun, kata adjektif boleh diletakkan di hadapan kata nama dalam satu ayat.

Contoh ayat 1

Bahasa Jepun : *Ano hansamu na sensei wa Hadi sensei desu.*
KA KN

Bahasa Melayu : *Cikgu yang kacak itu ialah Cikgu Hadi*
KN KA

Berdasarkan contoh ayat 1 di atas, untuk ayat bahasa Jepun, kata adjektif (KA) boleh di tulis di hadapan ayat kata nama (KN). Akan tetapi, oleh kerana “*hansamu*” daripada golongan kata kupulan “*Na keoyoushi*” bahasa Jepun, percantuman antara KA dengan KN perlu dituliskan “*na*” di tengah-tengah. Berbanding kata adjektif bahasa Melayu, tiada penambahan kata sendi nama seperti ini dalam pembinaan kata adjektif.

Hansamu na sensei. (Cikgu yang kacak)
KA KN

Contoh lain :

Genki na hito. (Orang yang sihat)
KA KN

Contoh ayat 2

Bahasa Jepun : Oishii sushi wo kaitai desu.
KA KN

Bahasa Melayu : Hendak beli sushi yang sedap.
KN KA

Berdasarkan contoh ayat 2 di atas, “*oishii*” merupakan kumpulan golongan kata adjektif dalam “*I keiyoushi*” bahasa Jepun. Jadi, untuk percantuman antara KA dengan KN, tiada penambahan atau perubahan bentuk pada kata tersebut.

Oishii sushi. (Sushi yang sedap)
KA KN

Contoh lain :

Yasashii sensei. (Guru yang baik)
KA KN

Dalam perubahan bentuk yang lain, kata adjektif bahasa Jepun juga bersifat dinamis iaitu boleh berubah dari segi struktur iaitu susunan. Sebagai contoh,

Oishii ringo. (Epal yang sedap) – menunjukkan jenis epal
KA KN

Ringo ga oishii desu. (Epal sedap) – menunjukkan sifat epal
KN KA

Dalam situasi ayat di atas, kata adjektif bahasa Jepun menunjukkan fungsi fleksibal, boleh berubah kedudukan/struktur dan memberikan sedikit maksud yang berbeza. Untuk ayat “*ringo ga oishii*”, kata sendi nama “*ga*” perlu ditambahkan di antara KN dengan KA kerana untuk menunjukkan keterangan sifat yang mengatakan epal itu sedap.

Contoh di bawah ini menunjukkan perubahan bentuk kata pada kata adjektif “*I keiyoushi*” atau pertambahan perkataan pada kata adjektif “*Na keiyoushi*” jika “*I keiyoushi*” bertemu “*Na keiyoushi*” dalam satu ayat .

Contoh ayat 1

Bahasa Jepun : *Hadi sensei wa hansamu de, yasashii sensei desu..*
KN KA KA

Bahasa Melayu : Cikgu Hadi seorang yang kacak dan baik hati.
KN KA KA

Berdasarkan contoh ayat 1 di atas, dalam satu ayat tersebut ada berlaku pertemuan antara “*hansamu*” (KA-“*Na keiyoushi*”) dengan “*Yasashii*” (KA – “*I Keiyoushi*”). Oleh yang demikian, “*hansamu*” perlu ditambah kata sendi nama “*de*” untuk menambahkan kata adjektif seterusnya “*yasashii*”.

Hansamu de, yasashii desu. (Kacak dan baik hati)
KA KA

Contoh ayat 2

Bahasa Jepun : *Hadi sensei wa yasashikute, hansamu desu..*
KN KA KA

Bahasa Melayu : Cikgu Hadi seorang yang baik hati dan kacak.
KN KA KA

Berdasarkan contoh ayat 2 di atas, dalam satu ayat tersebut ada berlaku pertemuan antara “*Yasashii*” (KA – “*I Keiyoushi*”) dengan “*hansamu*” (KA-“*Na keiyoushi*”). Oleh yang demikian, “*yasashii*” diubah kepada “*..kute*” pada huruf “*i*” di hujung perkataan “*yasashii*” Akan tetapi “*hansamu*” kekal tidak perlu ditambah apa-apa perkataan atau kata sendi nama.

Yasashikute, hansamu desu. (Baik hati dan kacak).
KA KA

Seterusnya, jika suatu ayat mempunyai kata adjektif dalam golongan kumpulan yang sama, perubahan kata adjektif adalah seperti berikut :

1) Kata adjektif kumpulan “*I keiyoushi*”

Bahasa Jepun : *Ano okashi wa yasukute, (yasui) amakute, (amai) oishii desu.*

KN KA KA KA

Bahasa Melayu : Kuih itu murah, manis dan sedap.

KN KA KA KA

Untuk contoh ayat di atas, terdapat tiga jenis kata adjektif dalam kumpulan yang sama. Kedua-dua kata adjektif “*yasui*” dan “*amai*” mengalami perubahan “*..te*” kerana berada di tengah-tengah ayat. Manakala kata adjektif “*oishii*” tidak perlu diubah kerana berada di hujung ayat dan bertemu dengan “*desu*”.

2) Kata adjektif kumpulan “*Na keiyoushi*”

Bahasa Jepun : *Rohani sensei wa kirei de, (kirei) shinsetsu de,*

KN KA KA

(shinsetsu) jouzu desu.

KA

Bahasa Melayu : Cikgu Rohani seorang yang bijak, cantik dan peramah.

KN KA KA KA

Untuk contoh ayat di atas, terdapat tiga jenis kata adjektif dalam kumpulan yang sama. Kedua-dua kata adjektif “*kirei*” dan “*shinsetsu*” mengalami perertambahan “*de*” kerana berada di tengah-tengah ayat. Manakala kata adjektif “*jouzu*” tidak perlu diubah kerana berada di hujung ayat dan bertemu dengan “*desu*”.

KESIMPULAN

Berdasarkan kajian yang dijalankan, didapati terdapat persamaan dan perbezaan kata adjektif bahasa Melayu dengan bahasa Jepun dari

sudut morfologi dan semantik iaitu perubahan dan penambahan kata serta pemakaian makna dalam konteks ayat. Perbezaan yang ketara dalam kata adjektif bahasa Jepun ialah terdapat perubahan bentuk perkataan “..kute” untuk kumpulan “*I keiyoushi*” dan penambahan kata sendi nama “*de*” dalam kumpulan kata adjektif “*Na keiyoushi*”.

Perubahan dan penambahan ini berbeza dengan kata adjektif dalam bahasa Melayu yang tidak berlaku sebarang perubahan kepada bentuk perkataan kata adjektif tetapi hanya berlaku penambahan imbuhan pada awal atau akhir perkataan seperti yang diperkatakan oleh Maryati (2008) dalam kajian bahasa Sepanyol-bahasa Melayu. Akibat daripada perubahan dan penambahan bentuk kata adjektif dalam bahasa Jepun inilah yang menjadi kemungkinan besar berlakunya kekeliruan pada para pelajar seterusnya membuat kesalahan dalam menulis ayat atau bertutur menggunakan kata adjektif.

Selain itu, hasil kajian berkenaan kata adjektif bahasa Jepun mempunyai perubahan bentuk pelbagai berbanding bahasa Melayu ini juga adalah bertepatan dengan kajian yang dijalankan oleh Rista Mega Meyana (2013) di mana sistem perubahan bentuk kata adjektif bahasa Jepun dikatakan agak rumit dan data kesalahan pelajar yang dikumpulkan adalah pada tahap yang agak tinggi. Ia juga dapat mengesahkan kemungkinan berlakunya gangguan pemikiran bahasa ibunda dan diterjemahkan ke dalam bahasa Jepun seperti mana yang diperkatakan oleh Zoraida Mustafa (2009).

Seterusnya, melalui kajian ini juga, dapatlah dibuktikan bahawa Teori Analisis Kontrastif yang dipelopori Lado (1957), mengatakan bahawa aspek fonetik, tatabahasa, perbendaharaan kata, sistem tulisan dan budaya boleh digunapakai untuk membuat perbandingan antara dua bahasa. Kajian ini wajar diteruskan dengan mengambilkira analisis kesalahan pelajar dalam karangan supaya data penuh kesalahan penggunaan kata sendi nama dapat dilihat secara menyeluruh bagi mengetahui masalah yang dihadapi oleh para pelajar.

RUJUKAN

Asmah Haji Omar. (2009). *Nahu Melayu Mutakhir*. Dewan Bahasa dan Pustaka , Kuala Lumpur.

Bloomfield, L. (1933). *Language*. London : Allen & Unwin.

Fisiak, Jacek. (1981). *The Grammatical Structure of English And German*. Chicago : University of Chicago Press.

Hammer, J. and Rice (1965). *A Bibliography of Contrastive Linguistics*. Washington DC : Center for Applied Linguistics.

Harishon Radzi. (2014). *Pengenalan Linguistik. Teoretis dan Aplikasi*. Dewan Bahasa dan Pustaka. Kuala Lumpur.

Kearns, K. (2000). *Semantics*. London ; Macmillan.

Lado, Roberts. (1957). *Linguistics Across Culture*. Ann Arbo :University of Michigan Press.

Mariyati Haji Mohd Nor. (2008). *Unsur-Unsur Kata Adjektif dalam Bahasa Sepanyol : Satu Perspektif Leksiologi*. Fakulti Bahasa dan Linguistik, Universiti Malaya.

Normalis Amzah. (2008). *Unsur budaya dalam terjemahan bahasa Jepun ke bahasa Melayu / analisis karya Konosuke Matsushita*. Universiti Sains Malaysia.

Norsimah Mat Awal. (2014). *Pengenalan Linguistik. Teoretis dan Aplikasi*. Dewan Bahasa dan Pustaka. Kuala Lumpur.

Nik Safiah Karim. (1997). *Tatabahasa Dewan Edisi Ketiga*. Dewan Bahasa dan Pustaka. Kuala Lumpur.

Osomu Omura. (1987). *Nihongo Konnichiwa (Buku teks bahasa Jepun)*. Kementerian Pendidikan Malaysia.

Rista Mega Meyana. (2013). *Analisis Kesalahan Penggunaan Keiyoushi Pada Karangan Mahasiswa Semester Iii Prodi Pendidikan Bahasa Jepang Universitas Negeri Semarang, Indonesia*.

Siti Aishah Ashaari. (2004). *Kata Adjektif Bahasa Melayu-Arab : Satu Analisis Kontrastif*. Fakulti Bahasa dan Linguistik, Universiti Malaya.

Zorida Mustafa. (2009). *Analisis Kesilapan Pelajar Melayu di dalam Karangan Bahasa Jepun : Satu Kajian Kes Ke atas Pelajar Rancangan Persediaan Khas Jepun (RPKJ)*. Jurnal Bahasa dan Budaya Jepun. Universiti Malaya.